

รายงานการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน

การใช้กิจกรรมการเล่านิทานเพื่อพัฒนาทักษะการพูดสำหรับเด็กปฐมวัย

ระดับชั้นอนุบาล 1 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กโรงเรียนชุมชนบ้านโคกค่าย

ผู้วิจัย

นางจุฑาทิพย์ แส้กิ่ง

รหัสนักศึกษา 571071321079

รายงานการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

การปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาในสาขาวิชาเฉพาะ 2

หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต (ศูนย์สงขลา)

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561

ชื่อเรื่องวิจัย

การใช้กิจกรรมการเล่นิทานเพื่อพัฒนาทักษะการพูด

สำหรับเด็กปฐมวัย ระดับชั้นอนุบาล 1 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กโรงเรียนชุมชน
บ้านโคกค่าย

ชื่อผู้วิจัย

นางจุฑาทิพย์ แก้วกั้ง รหัสนักศึกษา 571071321079

ชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา

ดร.นกุล โสคติพันธุ์

ปีที่ทำการวิจัย

พ.ศ. 2561

บทนำ

การจัดการศึกษาระดับปฐมวัยมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งในการวางรากฐานของชีวิต เพราะการเป็นผู้ใหญ่ที่ดีมีคุณภาพในวันข้างหน้าจะต้องได้รับการปูพื้นฐานตั้งแต่ปฐมวัย ซึ่งเป็นช่วงที่เด็กมีพัฒนาการทุกด้านรวดเร็วมาก ประสบการณ์ที่เด็กได้รับในช่วงนี้ควรเป็นประสบการณ์ที่ดี และเหมาะสมจะช่วยเสริมสร้างพัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์-จิตใจ สังคมและสติปัญญา ได้อย่างสมดุลและเต็มตามศักยภาพ เพื่อเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิตและอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

การพูดถือเป็นทักษะหนึ่งของทักษะทางภาษาที่มนุษย์ใช้สื่อความหมาย แสดงความคิด ความรู้สึก ทักษะคิด ความสามารถทางสติปัญญา และการปรับตัวเข้ากับสังคม การพูดจึงเป็นวิธีสื่อความหมายที่มนุษย์ใช้กันมาก ภาษาพูดเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ภาษาอ่านและเขียน และเป็นประโยชน์ต่อการเรียนในสาขาวิชาต่าง ๆ ดังนั้นการพูดจึงเป็นความสามารถทางภาษาที่สำคัญ ที่ควรส่งเสริมให้แก่เด็กปฐมวัย การพูดเป็นเครื่องมือช่วยในการส่งเสริมพัฒนาการด้านอื่น ๆ ความสามารถด้านการพูดในเด็กปฐมวัยจึงเป็นเสมือนกุญแจเปิดทางไปสู่ความเจริญงอกงามทางสติปัญญา การพัฒนาชีวิตทางสังคม และการช่วยเหลือตนเอง เพื่อให้เด็กสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

กิจกรรมการเล่นิทานเป็นกิจกรรมหนึ่งที่มีความเหมาะสม และสำคัญต่อเด็ก เพราะนิทานเป็นสื่ออย่างหนึ่งที่มีความใกล้ชิดกับเด็ก โดยเฉพาะเด็กปฐมวัย นิทานยังเอื้อต่อการพัฒนาการของเด็ก ช่วยสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่ดี ช่วยเสริมสร้างจินตนาการ ทำให้เด็กสนใจในการเรียนรู้ สามารถจดจำ กล่าวแสดงออก ช่วยให้เด็กมีพัฒนาการด้านการพูดสูงขึ้น สามารถถึงจุดความสนใจของเด็กได้มาก เด็กจะ

สนุกสานและจดจำได้ง่าย อยากรู้และมีจินตนาการ นอกจากนี้แล้วนิทานยังช่วยเสริมสร้างพัฒนาการของเด็กทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์-จิตใจ สังคมและสติปัญญาให้เหมาะสมกับการพัฒนาการตามวัย

ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัย โดยการทดลองใช้กิจกรรมการเล่านิทาน เพื่อเปรียบเทียบว่า หลังจากการจัดกิจกรรมเล่านิทาน เด็กปฐมวัยจะมีความสามารถทางการพูดสูงกว่าก่อนการทดลองหรือไม่ เพื่อเป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนในการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัยให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และเพื่อให้เด็กได้ใช้ทักษะการพูด เป็นพื้นฐานในการพัฒนาทักษะด้านอื่น ๆ ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดของเด็กปฐมวัย ระดับชั้นอนุบาล 1 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กโรงเรียนชุมชนบ้านโคกค้าย ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเล่านิทาน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็น เด็กนักเรียนชาย-หญิง อายุระหว่าง 3 ขวบ ที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นอนุบาลปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 1 ห้อง รวม 20 คน ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กโรงเรียนชุมชนบ้านโคกค้าย สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลควนรู อำเภอรัตภูมิ จังหวัดสงขลา

2. ด้านตัวแปรในการวิจัย

ตัวแปรต้น คือ กิจกรรมการเล่านิทาน

ตัวแปรตาม คือ ทักษะการพูด

3. ระยะเวลาในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ได้ทำการวิจัยในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 โดยมีระยะเวลาในการวิจัย 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 วัน ในกิจกรรมเสริมประสบการณ์ ครั้งละ 30 นาที

นิยามศัพท์เฉพาะในการวิจัย

เด็กปฐมวัย หมายถึง เด็กนักเรียนชาย – หญิง อายุระหว่าง 3 ขวบ จำนวน 20 คนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นอนุบาลปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กโรงเรียนชุมชนบ้านโคกค่าย สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลควนรู อำเภอรัตนภูมิ จังหวัดสงขลา

กิจกรรมการเล่านิทาน หมายถึง กิจกรรมที่มีคุณครูเป็นผู้เล่านิทาน โดยใช้หนังสือนิทานภาพที่มีเนื้อหาของนิทานส่งเสริมการพูดสำหรับเด็ก

ความสามารถทางการพูด หมายถึง การแสดงออกทางภาษาของเด็กปฐมวัย ด้วยการใช้อ้อยคำ เรียบเรียงเป็นภาษาพูด เพื่อถ่ายทอดความคิด และสื่อสารให้ผู้อื่นได้เข้าใจ แบ่งลักษณะความสามารถทางการพูดได้

การจัดกิจกรรมการเล่านิทาน หมายถึง การจัดกิจกรรมการเล่านิทาน โดยใช้แผนการจัดกิจกรรมการเล่านิทานคำคล้องจองประกอบภาพ ซึ่งเนื้อเรื่องของนิทานจะเป็นเรื่องที่มีความสัมพันธ์กับหน่วยการเรียนรู้ และเป็นเรื่องใกล้ตัวเด็ก โดยครูเล่านิทานแล้วให้เด็ก ๆ พูดตาม เพื่อเป็นการฝึกความสามารถด้านการพูด ซึ่งนิทานประกอบภาพจะช่วยดึงดูดความสนใจเด็ก มีส่วนกระตุ้นให้เด็กอยากพูด

กรอบแนวคิดในการวิจัย

กรอบแนวคิดในการวิจัย พัฒนามาจากทฤษฎี/แนวคิด ของ สวนิต ชมาภักย์ (2525) ได้ให้ความหมายของการพูดไว้ว่า “การพูด คือ การใช้อ้อยคำ น้ำเสียง และอากัปกิริยา ทำทาง เพื่อถ่ายทอดความคิด ความรู้ ความรู้สึก และความต้องการของผู้พูด ให้ผู้ฟังรับรู้ และเกิดการตอบสนอง”

สรุปแล้ว การพูดก็คือพฤติกรรมสื่อสารของมนุษย์ โดยอาศัยภาษา อ้อยคำ น้ำเสียง ตลอดจนกิริยา ทำทาง และอื่น ๆ เพื่อถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดของตนแก่ผู้อื่น ให้เกิดผลตอบสนองตามที่ต้องการ (ที่มา <http://www.kruwee.th.gs/web-k/ruwee/speck-1.htm> สืบค้นเมื่อวันที่ 19/06/2560)

ความสำคัญของนิทาน

นิทานเป็นสิ่งที่สำคัญต่อชีวิตเด็ก ช่วยให้เด็กมีความสุขให้แง่คิดและคติสอนใจการจัดประสบการณ์ให้เด็กโดยใช้นิทานเป็นสิ่งจำเป็น เพราะการเล่านิทาน สามารถใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาและเตรียมความพร้อมให้กับเด็ก มีนักวิชาการกล่าวถึงความสำคัญของนิทานไว้หลายท่าน ดังต่อไปนี้

เกริก ยุ้นพันธ์ (2547 : 55 – 56) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการเล่านิทาน ดังนี้

1. เด็ก ๆ หรือผู้ฟังจะเกิดความรู้สึกอบอุ่นและใกล้ชิด เป็นกันเองกับผู้เล่า
2. เด็ก ๆ หรือผู้ฟังจะเกิดความรู้สึกร่วมในขณะฟัง ทำให้เขาเกิดความเพลิดเพลิน ผ่อนคลายและสดชื่นแจ่มใส
3. เด็ก ๆ หรือผู้ฟังจะมีสมาธิหรือความตั้งใจที่มีระยะเวลานานขึ้นหรือยาวขึ้น โดยเฉพาะผู้เล่าที่มีความสามารถในการตรึงให้ผู้ฟังหรือเด็ก ๆ ใจจดจ่ออยู่กับเรื่องราวที่ผู้เล่าเล่าเรื่องที่มีขนาดยาว
4. เด็ก ๆ หรือผู้ฟังจะถูกกล่อมเกลียดด้วยนิทานที่มีเนื้อหาส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม ทำให้เด็ก ๆ และผู้ฟังเข้าใจในความดีและความงามยิ่งขึ้น
5. นิทานจะทำให้เด็ก ๆ หรือผู้ฟังมีความละเอียดอ่อน รู้จักการรับและการให้ มองโลกในแง่ดี
6. นิทานจะทำให้เด็ก ๆ หรือผู้ฟังใช้กระบวนการคิดในการพิจารณาแก้ปัญหาได้
7. นิทานสามารถสร้างความกล้าให้กับเด็ก ๆ หรือผู้ฟัง โดยการแสดงออกที่ผ่านกระบวนการคิดที่มีประสิทธิภาพ
8. เด็ก ๆ ผู้ฟังจะได้ความรู้ที่เป็นประโยชน์และสามารถประยุกต์ใช้กับชีวิตประจำวันได้
9. นิทานช่วยสร้างเสริมจินตนาการที่กว้างไกลไร้ขอบเขตให้กับเด็กหรือผู้ฟัง
10. นิทานสามารถช่วยให้เด็ก ๆ และผู้ฟังได้รู้จักการใช้ภาษาที่ถูกต้อง การออกเสียง การกระดกลิ้นตัว ร เรือ และ ล ลิง ได้อย่างถูกต้องและเป็นธรรมชาติ

วิเชียร เกษประทุม(2550 : 9 – 10) ได้กล่าวถึงความสำคัญของนิทานว่ามีคุณค่าและมีประโยชน์ ดังนี้

1. นิทานให้ความสนุกสนานเพลิดเพลิน เป็นการผ่อนคลายความเครียดและช่วยให้เวลาผ่านไปอย่างไม่น่าเบื่อหน่าย

2. นิทานช่วยกระชับความสัมพันธ์ในครอบครัวเด็กบางคนอาจมองผู้ใหญ่ว่าเป็นบุคคลที่จับใจชอบดูค่า นำเบื้อหน้าหรือหน้าเกรงขาม แต่ถ้าผู้ใหญ่มีเวลาเล่านิทานให้เด็กฟังบ้าง นิทานที่สนุก ๆ ก็จะช่วยให้เด็กอยากอยู่ใกล้ชิดผู้ใหญ่ ความเกรงกลัวหรือเบื้อหน้าผู้ใหญ่ก็จะน้อยลง
3. นิทานให้การศึกษาและเสริมสร้างจินตนาการ
4. นิทานให้ข้อคิดและคติเตือนใจ ช่วยปลูกฝังคุณธรรมต่าง ๆ ที่สังคมพึงประสงค์ให้แก่ผู้ฟัง เช่น ให้ซื่อสัตย์ ให้เชื่อผู้ใหญ่ ให้พูดจาไพเราะอ่อนหวาน ให้มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ให้ขยันขันแข็ง เป็นต้น
5. นิทานช่วยสะท้อนให้เห็นสภาพของสังคมในอดีตในหลาย ๆ ด้าน เช่น ลักษณะของสังคมวิถีชีวิตของประชาชนในสังคมตลอดจนประเพณี ค่านิยมและความเชื่อ เป็นต้น

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2550 : 11 – 16) ได้ระบุถึงความสำคัญ ของนิทานว่านิทานเป็นสิ่งสำคัญต่อชีวิตทั้งเด็กและผู้ใหญ่ เพราะนอกจากนิทานจะช่วยให้เด็ก ๆ มีความสุขสนุกสนานแล้ว ยังเป็นโลกแห่งจินตนาการที่สมบูรณ์แบบที่คอยช่วยถักทอสายใยความรักและความฝัน สานสัมพันธ์อันอบอุ่น ความละมุนละไมในกลุ่มสมาชิกของครอบครัว อีกทั้งนิทานยังให้แง่คิดคติสอนใจ และปรัชญาชีวิตอันล้ำลึกแก่เด็ก นิทานมีความสำคัญต่อพัฒนาการของเด็ก ดังนี้

1. ช่วยพัฒนาเด็กทางด้านลักษณะชีวิต เด็กได้เรียนรู้ถึงลักษณะชีวิตที่ดี ผ่านนิทานที่ปรารถนาให้เด็กมีพฤติกรรมที่ดี เช่น มีคุณธรรมจริยธรรม มีความกล้าหาญ มีความยุติธรรม
2. การพัฒนาเด็กด้านบุคลิกภาพ บุคลิกภาพเป็นองค์ประกอบที่มีอยู่มากในนิทานซึ่งเด็กจะได้รับรู้ถึงบุคลิกภาพที่ดีที่จะช่วยให้อยู่ในสังคมได้อย่างดี เช่น ความเชื่อมั่นการรักษาตน ความสุภาพอ่อนน้อม ความมีมารยาทที่ดี ความเป็นผู้นำ
3. การพัฒนาเด็กด้านความรู้และสติปัญญา
4. การพัฒนาเด็กในด้านทักษะและความสามารถ
5. การพัฒนาเด็กในด้านสุขภาพ นิทานเป็นกระบวนการหนึ่งที่กำหนดบทบาท ในด้านสุขภาพให้เกิดแก่เด็ก เพราะเมื่อเด็กได้อ่านหรือฟังนิทานแล้วจะเกิดการเรียนรู้ในการที่จะรักษาสุขภาพกายและสุขภาพจิตของตน

บวรงามศิริอุดม (<http://www.sk-hospital.com> สืบค้นเมื่อวันที่ 10/05/2554) ได้กล่าวถึงความสำคัญที่ได้จากการเล่านิทานว่า

1. ส่งเสริมพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก
2. ให้อ่านซ้ำ คำเรียกชื่อสิ่งของต่าง ๆ จากรูปภาพในนิทาน
3. เปิดโอกาสให้เด็กได้แสดงออก พัฒนาความคิด จินตนาการ
4. ให้ความรู้สึกที่ดีต่อเด็ก
5. มีความตกลงขบขัน ให้ความสนุกสนาน ช่วยแก้ปัญหาให้กับตัวเด็ก เมื่อเปรียบเทียบตนเองกับตัวละคร

(ที่มา <https://sites.google.com> สืบค้นเมื่อวันที่ 20/06/2560)

ความหมายของการพูด

การพูดเป็นพฤติกรรมทางภาษาที่ควบคู่ไปกับการฟังเพื่อการสื่อความหมายระหว่างมนุษย์ เป็นการเปล่งเสียงออกมาเป็นภาษาเพื่อถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความรู้สึก หรือความต้องการของผู้พูดไปยังผู้ฟัง โดยใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และอากัปกิริยา จนเป็นที่เข้าใจกันได้

การพูดที่ดี คือ การใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง รวมทั้งกิริยาอาการต่าง ๆ อย่างมีประสิทธิภาพและถูกต้องตามจรรยาบรรณ ประเพณีนิยมของสังคม เพื่อถ่ายทอดความคิด ความรู้ ความรู้สึก ความต้องการทัศนคติและประสบการณ์ที่เป็นประโยชน์ให้ผู้ฟังได้รับรู้และก่อให้เกิดการตอบสนองตรงตามที่ต้องการ

การพูดจึงเป็นการสื่อสารสองทาง คือ มีทั้งผู้พูดและผู้ฟัง การพูดเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ “ศาสตร์” หมายถึง การพูดจะต้องมีหลักเกณฑ์และวิธีการต่าง ๆ ที่ใช้สอน ถ่ายทอด ปฏิบัติ ฝึกฝน เช่นเดียวกับหลักวิชาแขนงอื่น ๆ ส่วน “ศิลป์” หมายถึง การพูดเป็นเรื่องของความสามารถพิเศษเฉพาะบุคคล นอกจากนี้การพูดยังจัดเป็นทักษะและวิชาชีพอีกประการหนึ่ง ซึ่งสามารถขยายความได้ ดังนี้

- ที่ว่าเป็นศาสตร์ เพราะ เป็นวิชาที่มีหลักเกณฑ์ มีทฤษฎีให้เรียนรู้และถ่ายทอดกันได้ เช่น หลักเกณฑ์การออกเสียงจัดเป็นสัทศาสตร์ การแสดงกิริยาอาการจัดเป็นจริยศาสตร์และการติดต่อสื่อสารจัดเป็นสังคมศาสตร์ เป็นต้น

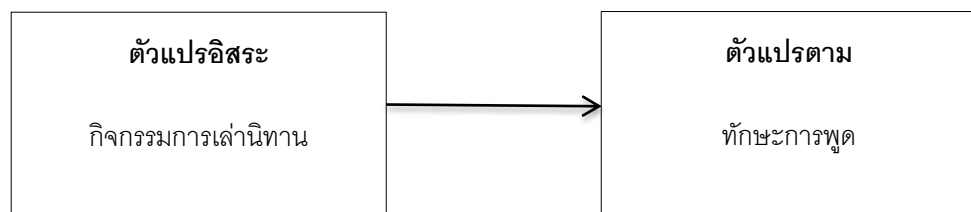
- ที่ว่าเป็นศิลป์ เพราะ ต้องนำหลักเกณฑ์ไปปฏิบัติให้เกิดความไพเราะ สวยงาม เป็นที่ประทับใจแก่ผู้ฟัง การศึกษาแต่หลักเกณฑ์หรือทฤษฎีเพียงอย่างเดียวจึงไม่สามารถที่จะช่วยให้ผู้ศึกษาวิชาการพูดได้รับประโยชน์จากการพูดมากเท่าที่ควร จึงจำเป็นต้องนำไปปฏิบัติ โดยเพิ่มเทคนิคและกลวิธีต่าง ๆ ที่จะทำให้ผู้ฟังเกิดความพอใจ

- ที่ว่าเป็นทักษะ เพราะ การพูดต้องอาศัยการฝึกฝนให้เกิดความชำนาญจึงจะใช้ประโยชน์ได้ดี ยิ่งชำนาญมากเท่าใดก็ยิ่งพูดดีขึ้นเท่านั้น ถึงแม้ว่าจะเรียนรู้ทฤษฎีและมีศิลปะการพูดเป็นทุนเดิมอยู่ก่อนแล้ว แต่ถ้าขาดการฝึกฝนก็จะเอาดีไม่ได้ ตรงกับสุภาษิตที่กล่าวว่า “ลืปากว่าไม่เท่าตาเห็น ลืตาเห็นไม่เท่ามือคลำ และลืมือคลำไม่เท่าทำเอง”

- ที่ว่าเป็นวิชาชีพ เพราะ ทุก ๆ อาชีพใช้ภาษาพูดเป็นสื่อในการติดต่อสื่อสาร ถ้าพูดดีเป็นศรีสง่าตนเอง ประกอบอาชีพใด ๆ ก็มีแต่ความเจริญก้าวหน้า แต่ถ้าพูดไม่ดีจะมีแต่ความเสื่อมและเกิดอันตรายแก่ตนเองเช่นกัน ดังสุภาษิตที่กล่าวว่า “พูดดีเป็นศรีแก่ปาก”

(ที่มา <https://sites.google.com/site/phasathiyphouxkarsuxsarr/ghaksa-kar-phud> สืบค้นเมื่อวันที่ 19/06/2560)

ซึ่งอธิบายความสัมพันธ์ของตัวแปรได้ดังนี้

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้มีขั้นตอนในการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. นำแบบทดสอบวัดความสามารถทางการพูดมาทดสอบนักเรียนก่อนการจัดกิจกรรมการเล่านิทานแล้วบันทึกคะแนน
2. การเก็บรวบรวมข้อมูลตั้งแต่วันที่ วันที่ 14 มกราคม 2562 ถึงวันที่ 18 มกราคม 2562 ซึ่งได้ดำเนินการรวม 5 วัน ดังนี้

2.1 ดำเนินการจัดกิจกรรมการเล่านิทานเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดตามแผนการจัด
 ประสบการณ์ที่จัดทำขึ้น โดยใช้นิทานจำนวน 5 เรื่อง ใช้ระยะเวลาตั้งแต่ วันที่
 14 มกราคม 2562 ถึงวันที่ 18 มกราคม 2562 โดยจัดกิจกรรมการเล่านิทานวันละ
 30 นาที ทุกวันติดต่อกันตลอดระยะเวลา 5 วัน ดังตารางต่อไปนี้

ตารางกำหนดการดำเนินการวิจัย

ครั้งที่	วัน เดือน ปี	ระยะเวลา (30 นาที)	แผนการจัดประสบการณ์
1	วันที่ 11 มกราคม 2562	10.00 – 10.30 น.	ทำการทดสอบก่อนเรียน
2	วันที่ 14 มกราคม 2562	10.00 – 10.30 น.	แผนที่ 1
3	วันที่ 15 มกราคม 2562	10.00 – 10.30 น.	แผนที่ 2
4	วันที่ 16 มกราคม 2562	10.00 – 10.30 น.	แผนที่ 3
5	วันที่ 17 มกราคม 2562	10.00 – 10.30 น.	แผนที่ 4
6	วันที่ 18 มกราคม 2562	10.00 – 10.30 น.	แผนที่ 5
7	วันที่ 21 มกราคม 2562	10.00 – 10.30 น.	ทำการทดสอบหลังเรียน

3. นำแบบทดสอบวัดความสามารถทางการพูดมาให้นักเรียนทดสอบหลังการจัด
 กิจกรรมการเล่านิทานแล้วบันทึกผลหาค่าทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. แบบทดสอบวัดความสามารถทางการพูด ผู้ดำเนินการทดสอบจะทดสอบนักเรียน
 ได้ทีละคน โดยผู้ดำเนินการทดสอบจะอ่านแบบทดสอบให้ฟังแล้วให้นักเรียนพูดตาม
 โดยจะใช้คำศัพท์จากนิทานที่จัดกิจกรรมให้นักเรียน โดยใช้สเกลการให้คะแนนการ
 พูด 3 สเกล ตั้งแต่ ดี ปานกลาง ควรเสริม แต่ละระดับมีตัวเลขกำกับ ดังนี้

21 - 30	คะแนน	ดี	3
11 – 20	คะแนน	ปานกลาง	2
0 - 10	คะแนน	ควรเสริม	1

2. นำข้อมูลที่ได้ไปแปลงเป็นคะแนนตามข้อ 1 แล้วนำไปหาค่าเฉลี่ย

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอการวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้ เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการอ่านผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลความหมายผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจึงใช้สัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ ดังนี้

1. ค่าเฉลี่ย (\bar{X})

สูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum x}{N}$$

$\sum x$ แทน คะแนนรวมทั้งหมด

N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

\bar{X} แทน ค่าคะแนนเฉลี่ย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง เพื่อศึกษาผลจากการใช้กิจกรรมการเล่านิทานเพื่อพัฒนาทักษะการพูดของเด็กปฐมวัย ระดับชั้นอนุบาล 1 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กโรงเรียนชุมชนบ้านโคกค่าย ซึ่งการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังการใช้กิจกรรมการเล่านิทานเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดของเด็กปฐมวัย ระดับชั้นอนุบาล 1

เลขที่	ความสามารถทางการพูด		ความแตกต่าง
	ก่อน	หลัง	
1	14	20	+6
2	17	23	+6
3	15	21	+6
4	16	20	+4
5	14	21	+7
6	17	22	+6
7	18	23	+5
8	16	20	+4
9	14	19	+5
10	13	17	+4
11	14	17	+3
12	15	18	+3
13	16	20	+4
14	14	18	+4
15	18	23	+5
16	16	20	+4
17	15	20	+5
18	13	18	+5
19	12	17	+5
20	17	21	+4
เฉลี่ย	304	398	+94

จากตารางที่ 1 แสดงการเปรียบเทียบคะแนนของนักเรียนหลังได้รับการจัดกิจกรรมการเล่านิทานมีทักษะทางการพูดสูงขึ้นกว่าก่อนได้รับการจัดกิจกรรมการเล่านิทาน

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนและหลังการใช้กิจกรรมการเล่านิทานเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดของเด็กปฐมวัย ระดับชั้นอนุบาล 1

เลขที่	ความสามารถ ทางการพูด	
	ก่อน	หลัง
1	14	20
2	17	23
3	15	21
4	16	20
5	14	21
6	17	22
7	18	23
8	16	20
9	14	19
10	13	17
11	14	17
12	15	18
13	16	20
14	14	18
15	18	23
16	16	20
17	15	20
18	13	18
19	12	17
20	17	21
รวมคะแนน	304	398
คะแนนเฉลี่ย (\bar{X})	15.2	19.9

จากตารางที่ 2 แสดงว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยหลังได้รับการจัดกิจกรรมการเล่านิทานมีทักษะทางการพูดดีขึ้นกว่าก่อนได้รับการจัดกิจกรรม โดยการใช้กิจกรรมการเล่านิทาน

ตารางที่ 3

แบบทดสอบ	ผลการประเมิน	Σx	N	\bar{x}
ทักษะทางการพูด	ก่อนการทดลอง	304	20	15.2
	หลังการทดลอง	398	20	19.9

จากตารางที่ 3 แสดงข้อมูลแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดของนักเรียนโดยครูเป็นผู้ทำการทดสอบ ค่าคะแนนเฉลี่ยก่อนได้รับการจัดกิจกรรมการเล่านิทานมีคะแนนเฉลี่ยที่ได้คือ 15.2 และหลังได้รับการจัดกิจกรรมการเล่านิทานมีคะแนนเฉลี่ยที่ได้คือ 19.9 หมายความว่ากิจกรรมการเล่านิทานทำให้ทักษะทางการพูดของเด็กปฐมวัยชัดเจนขึ้นกว่าก่อนได้รับการจัดกิจกรรมการเล่านิทาน

สรุปอภิปรายและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การใช้กิจกรรมการเล่านิทานเพื่อพัฒนาทักษะการพูดสำหรับเด็กปฐมวัย ระดับชั้นอนุบาล 1 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กโรงเรียนชุมชนบ้านโคกค่าย ซึ่งสรุปได้ดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดของเด็กปฐมวัย ระดับชั้นอนุบาล 1 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กโรงเรียนชุมชนบ้านโคกค่าย ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเล่านิทาน

สมมติฐานการวิจัย

เด็กปฐมวัยระดับชั้นอนุบาล 1 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่านิทานมีทักษะการพูดสูงขึ้น

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นเด็กนักเรียนชาย-หญิง อายุระหว่าง 3-4 ปี ที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นอนุบาลที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 1 ห้อง รวม 20 คน ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กโรงเรียนชุมชนบ้านโคกค่าย สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลควนรู อำเภอรัตนบุรี จังหวัดสงขลา

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ

1. แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

2. แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูด

3. วิธีดำเนินการทดลอง

ดำเนินการทดลองการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้เวลาในการจัดกิจกรรม 5 วัน วันละ 30 นาที

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดของเด็กปฐมวัย โดยครูเป็นผู้ทำการทดสอบ ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการนำไปคำนวณค่าสถิติ โดยหาคะแนนเฉลี่ย

สรุปผลการวิจัย

1. จากการศึกษาผลการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ พบว่า ทักษะทางการพูดของเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาล 1 มีทักษะทางการพูดสูงขึ้น
2. ก่อนได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีคะแนนเฉลี่ยที่ได้ คือ 15.2 และหลังได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีคะแนนเฉลี่ยที่ได้ คือ 19.9 หมายความว่า กิจกรรมการเรียนรู้ทำให้ทักษะการพูดของเด็กปฐมวัยดีขึ้นกว่าก่อนได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

อภิปรายผล

จากการศึกษาพบว่าเด็กปฐมวัยหลังได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีทักษะทางการพูดดีขึ้น ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เพราะเด็กวัยนี้จะมีพัฒนาการดีก็ต่อเมื่อได้รับการพัฒนาและฝึกฝนบ่อย ๆ จะเห็นได้ว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สามารถส่งเสริมทักษะการพูดของเด็กได้ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ควรเป็นนิทานคำคล้องจอง คำกลอนประกอบภาพ ซึ่งเนื้อเรื่องของนิทานจะเป็นเรื่องที่มีความสัมพันธ์กับ

หน่วยการเรียนรู้และเป็นเรื่องใกล้ตัวเด็ก โดยครูเล่านิทานแล้วให้เด็ก ๆ พูดตาม เพื่อเป็นการฝึกความสามารถด้านการพูด ซึ่งนิทานประกอบภาพจะช่วยดึงดูดความสนใจเด็ก มีส่วนกระตุ้นให้เด็กอยากพูด กิจกรรมการเล่านิทานเป็นกิจกรรมหนึ่งที่มีความเหมาะสม และมีความสำคัญต่อเด็กปฐมวัย กิจกรรมการเล่านิทานเป็นกิจกรรมที่ช่วยส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสำหรับเด็กปฐมวัย สามารถช่วยให้เด็กมีพัฒนาการด้านการพูดสูงขึ้น สามารถดึงดูดความสนใจของเด็กได้มาก เด็กจะสนุกสนาน และจดจำได้ง่าย อยากรู้และมีจินตนาการ เพราะนิทานเป็นสื่ออย่างหนึ่งที่มีความใกล้ชิดกับเด็กแทบทุกวัย โดยเฉพาะเด็กปฐมวัย และนิทานเป็นกิจกรรมที่มีความเหมาะสมเอื้อต่อการพัฒนาการของเด็ก ช่วยสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่ดีให้กับเด็ก และเป็นกิจกรรมที่ช่วยเสริมสร้างจินตนาการให้กับเด็ก นิทานทำให้เด็กได้เรียนรู้ภาษา การที่เด็กได้ฟังเสียงที่ได้ยิน จะทำให้รู้จักคำ ความหมายของคำ รู้จักประโยคและความหมายของประโยค และเป็นการปูพื้นฐานทักษะด้านการฟัง พูด อ่าน เขียนให้กับเด็ก จะเห็นได้ว่ากิจกรรมการเล่านิทานช่วยส่งเสริมทักษะการพูดสำหรับเด็กปฐมวัยได้เป็นอย่างดี

ข้อเสนอแนะ

1. ครูควรทำความเข้าใจกับเนื้อเรื่องนิทานที่จะเล่าเสียก่อนโดยจินตนาการออกมาเป็นภาพอ่านเรื่องสั้น ๆ เพื่อจับใจความ
2. ในการจัดกิจกรรมการเล่านิทาน ครูควรใช้น้ำเสียงหรือท่าทางประกอบร่วมด้วยจะทำให้เด็กเกิดความสนใจ สนุกสนานเพลิดเพลินและจดจำเรื่องราวได้ดี
3. ครูผู้สอนควรมีการปรับเวลาในการจัดกิจกรรมให้มีความยืดหยุ่นได้ เนื่องจากกิจกรรมเสริมประสบการณ์ใช้เวลาค่อนข้างนานมาก เป็นกิจกรรมที่เน้นเด็กเป็นศูนย์กลาง จำเป็นต้องให้นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมมากที่สุด จึงต้องใช้เวลาานาน
4. หลังจากการเล่านิทาน ควรเปิดโอกาสให้เด็กถามและวิพากษ์วิจารณ์ แต่ไม่ควรบังคับเด็กให้พูด ให้ถาม เพราะจะทำให้เด็กเสียความเพลิดเพลิน

บรรณานุกรม

ความสำคัญของนิทาน. ค้นเมื่อ 20 มิถุนายน 2560 จาก <https://sites.google.com>

ความหมายของการพูด. ค้นเมื่อ 19 มิถุนายน 2560 จาก <http://www.kruwee.th.gs/web-k/ruwee/speck-1.htm>

ทักษะการพูดของเด็กปฐมวัย. ค้นเมื่อ 19 มิถุนายน 2560 จาก

<https://sites.google.com/site/phasathiyphieuxkarsuxsarr/ghaksa-kar-phud>

ประโยชน์ของนิทาน. ค้นเมื่อ 20 มิถุนายน 2560 จาก <https://sites.google.com>

อภิรัช ธิณทัฬ. (2550). ความความหมายของการพูด. ค้นเมื่อ 19 มิถุนายน 2560 จาก

<https://sites.google.com/site/phasathiyphieuxkarsuxsarr/ghaksa-kar-phud>

ภาคผนวก

แผนการจัดประสบการณ์ (กิจกรรมเสริมประสบการณ์)

ชั้นอนุบาล 1 ครั้งที่ 1 วันที่ 14 มกราคม 2562 เรื่อง อ๊ะอ้าย...ก็ชอบ

จุดประสงค์

1. เพื่อส่งเสริมทักษะทางการพูดให้เด็ก
2. เพื่อให้เด็กสามารถปฏิบัติกิจกรรมได้

กิจกรรมและเนื้อหา

ขั้นนำ

1. ครูร้องเพลง “เร็วหน่อยหนา” เพื่อเรียกเด็ก ๆ และเป็นการเตรียมความพร้อมก่อนเข้าสู่กิจกรรม
2. ครูให้เด็ก ๆ นั่งเป็นรูปตัวยู
3. ครูทักทายเด็ก ๆ และแนะนำหนังสือนิทาน เรื่อง อ๊ะอ้าย...ก็ชอบ ให้เด็ก ๆ ฟัง

ขั้นสอน

4. เด็กและครูร่วมกันสร้างหรือทบทวนข้อตกลงในการทำกิจกรรม
5. ครูเล่านิทานเรื่อง อ๊ะอ้าย...ก็ชอบ ให้เด็ก ๆ ฟัง แล้วให้เด็ก ๆ พูดตาม ครูกระตุ้นให้เด็ก ๆ ใช้ภาษาพูด โดยเน้นคำศัพท์จากเนื้อเรื่อง
6. เด็กและครูร่วมกันสนทนาถึงเนื้อเรื่องนิทานที่เล่าไป ร่วมกันแลกเปลี่ยนความคิดเห็น

ขั้นสรุป

7. ให้ตัวแทนของเด็ก ๆ ออกมาสรุปเรื่องราวที่ได้ฟัง ครูตั้งคำถามเพื่อกระตุ้นความสนใจ เปิดโอกาสให้เด็ก ๆ ได้พูดคุย แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อน ๆ แล้วสลับสับเปลี่ยนกันออกมาเล่าสรุปเรื่องราวที่ได้ฟัง
8. ครูสรุปกิจกรรม

สื่อและอุปกรณ์

1. หนังสือนิทานเรื่อง อ๊ะอ้าย...ก็ชอบ
2. เพลง “เร็วหน่อยหนา”

การประเมิน

1. สังเกตการสนทนาพูดคุย

แผนการจัดประสบการณ์(กิจกรรมเสริมประสบการณ์)

ชั้นอนุบาล 1 ครั้งที่ 2 วันที่ 15 มกราคม 2562 เรื่อง กลางวัน กลางคืน

จุดประสงค์

1. เพื่อส่งเสริมทักษะทางการพูดให้เด็ก
2. เพื่อให้เด็กสามารถปฏิบัติกิจกรรมได้

กิจกรรมและเนื้อหา

ขั้นนำ

1. ครูร้องเพลง “เลียนเสียงสัตว์” เพื่อเรียกเด็ก ๆ และเป็นการเตรียมความพร้อมก่อนเข้าสู่กิจกรรม
2. ครูให้เด็ก ๆ นั่งเป็นรูปตัวยู
3. ครูทักทายเด็ก ๆ และแนะนำหนังสือนิทาน เรื่อง กลางวัน กลางคืน ให้เด็ก ๆ ฟัง

ขั้นสอน

4. เด็กและครูร่วมกันสร้างหรือทบทวนข้อตกลงในการทำกิจกรรม
5. ครูเล่านิทานเรื่อง กลางวัน กลางคืน ให้เด็ก ๆ ฟัง แล้วให้เด็ก ๆ พูดตาม ครูกระตุ้นให้เด็ก ๆ ใช้ภาษาพูด โดยเน้นคำศัพท์จากเนื้อเรื่อง
6. เด็กและครูร่วมกันสนทนาถึงเนื้อเรื่องนิทานที่เล่าไป ร่วมกันแลกเปลี่ยนความคิดเห็น

ขั้นสรุป

7. ให้ตัวแทนของเด็ก ๆ ออกมาสรุปเรื่องราวที่ได้ฟัง ครูตั้งคำถามเพื่อกระตุ้นความสนใจ เปิดโอกาสให้เด็ก ๆ ได้พูดคุย แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อน ๆ แล้วสลับสับเปลี่ยนกันออกมาเล่าสรุปเรื่องราวที่ได้ฟัง
8. ครูสรุปกิจกรรม

สื่อและอุปกรณ์

1. หนังสือนิทานเรื่อง กลางวัน กลางคืน
2. เพลง “เลียนเสียงสัตว์”

การประเมิน

1. สังเกตการสนทนาพูดคุย

แผนการจัดประสบการณ์ (กิจกรรมเสริมประสบการณ์)

ชั้นอนุบาล 1 ครั้งที่ 3 วันที่ 16 มกราคม 2562 เรื่อง ปลอดภัยไว้ก่อน

จุดประสงค์

1. เพื่อส่งเสริมทักษะทางการพูดให้เด็ก
2. เพื่อให้เด็กสามารถปฏิบัติกิจกรรมได้

กิจกรรมและเนื้อหา

ขั้นนำ

1. ครูร้องเพลง “กำมือ” เพื่อเรียกเด็ก ๆ และเป็นการเตรียมความพร้อมก่อนเข้าสู่กิจกรรม
2. ครูให้เด็ก ๆ นั่งเป็นรูปตัวยู
3. ครูทักทายเด็ก ๆ และแนะนำหนังสือนิทาน เรื่อง ปลอดภัยไว้ก่อน ให้เด็ก ๆ ฟัง

ขั้นสอน

4. เด็กและครูร่วมกันสร้างหรือทบทวนข้อตกลงในการทำกิจกรรม
5. ครูเล่านิทานเรื่อง ปลอดภัยไว้ก่อน ให้เด็ก ๆ ฟัง แล้วให้เด็ก ๆ พูดตาม ครูกระตุ้นให้เด็ก ๆ ใช้ภาษาพูด โดยเน้นคำศัพท์จากเนื้อเรื่อง
6. เด็กและครูร่วมกันสนทนาถึงเนื้อเรื่องนิทานที่เล่าไป ร่วมกันแลกเปลี่ยนความคิดเห็น

ขั้นสรุป

7. ให้ตัวแทนของเด็ก ๆ ออกมาสรุปเรื่องราวที่ได้ฟัง ครูตั้งคำถามเพื่อกระตุ้นความสนใจ เปิดโอกาสให้เด็ก ๆ ได้พูดคุย แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อน ๆ แล้วสลับสับเปลี่ยนกันออกมาเล่าสรุปเรื่องราวที่ได้ฟัง
8. ครูสรุปกิจกรรม

สื่อและอุปกรณ์

1. หนังสือนิทานเรื่อง ปลอดภัยไว้ก่อน
2. เพลง “กำมือ”

การประเมิน

1. สังเกตการสนทนาพูดคุย

แผนการจัดประสบการณ์ (กิจกรรมเสริมประสบการณ์)

ชั้นอนุบาล 1 ครั้งที่ 4 วันที่ 17 มกราคม 2562 เรื่อง ต้นไม้ที่รัก

จุดประสงค์

1. เพื่อส่งเสริมทักษะทางการพูดให้เด็ก
2. เพื่อให้เด็กสามารถปฏิบัติกิจกรรมได้

กิจกรรมและเนื้อหา

ขั้นนำ

1. ครูร้องเพลง “กำแบ” เพื่อเรียกเด็ก ๆ และเป็นการเตรียมความพร้อมก่อนเข้าสู่กิจกรรม
2. ครูให้เด็ก ๆ นั่งเป็นรูปตัวยู
3. ครูทักทายเด็ก ๆ และแนะนำหนังสือนิทาน เรื่อง ต้นไม้ที่รัก ให้เด็ก ๆ ฟัง

ขั้นสอน

4. เด็กและครูร่วมกันสร้างหรือทบทวนข้อตกลงในการทำกิจกรรม
5. ครูเล่านิทานเรื่อง ต้นไม้ที่รัก ให้เด็ก ๆ ฟัง แล้วให้เด็ก ๆ พูดตาม ครูกระตุ้นให้เด็ก ๆ ใช้ภาษาพูด โดยเน้นคำศัพท์จากเนื้อเรื่อง
6. เด็กและครูร่วมกันสนทนาถึงเนื้อเรื่องนิทานที่เล่าไป ร่วมกันแลกเปลี่ยนความคิดเห็น

ขั้นสรุป

7. ให้ตัวแทนของเด็ก ๆ ออกมาสรุปเรื่องราวที่ได้ฟัง ครูตั้งคำถามเพื่อกระตุ้นความสนใจ เปิดโอกาสให้เด็ก ๆ ได้พูดคุย แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อน ๆ แล้วสลับสับเปลี่ยนกันออกมาเล่าสรุปเรื่องราวที่ได้ฟัง
8. ครูสรุปกิจกรรม

สื่อและอุปกรณ์

1. หนังสือนิทานเรื่อง ต้นไม้ที่รัก
2. เพลง “กำแบ”

การประเมิน

1. สังเกตการสนทนาพูดคุย

แผนการจัดประสบการณ์ (กิจกรรมเสริมประสบการณ์)

ชั้นอนุบาล 1 ครั้งที่ 5 วันที่ 18 มกราคม 2562 เรื่อง ครอบครัวมีความสุข

จุดประสงค์

1. เพื่อส่งเสริมทักษะทางการพูดให้เด็ก
2. เพื่อให้เด็กสามารถปฏิบัติกิจกรรมได้

กิจกรรมและเนื้อหา

ขั้นนำ

1. ครูร้องเพลง “ไอ้ทะเล” เพื่อเรียกเด็ก ๆ และเป็นการเตรียมความพร้อมก่อนเข้าสู่กิจกรรม
2. ครูให้เด็ก ๆ นั่งเป็นรูปตัวยู
3. ครูทักทายเด็ก ๆ และแนะนำหนังสือนิทาน เรื่อง ครอบครัวมีความสุข ให้เด็ก ๆ ฟัง

ขั้นสอน

4. เด็กและครูร่วมกันสร้างหรือทบทวนข้อตกลงในการทำกิจกรรม
5. ครูเล่านิทานเรื่อง ครอบครัวมีความสุข ให้เด็ก ๆ ฟัง แล้วให้เด็ก ๆ พูดตาม ครูกระตุ้นให้เด็ก ๆ ใช้ภาษาพูด โดยเน้นคำศัพท์จากเนื้อเรื่อง
6. เด็กและครูร่วมกันสนทนาถึงเนื้อเรื่องนิทานที่เล่าไป ร่วมกันแลกเปลี่ยนความคิดเห็น

ขั้นสรุป

7. ให้ตัวแทนของเด็ก ๆ ออกมาสรุปเรื่องราวที่ได้ฟัง ครูตั้งคำถามเพื่อกระตุ้นความสนใจ เปิดโอกาสให้เด็ก ๆ ได้พูดคุย แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อน ๆ แล้วสลับสับเปลี่ยนกันออกมาเล่าสรุปเรื่องราวที่ได้ฟัง
8. ครูสรุปกิจกรรม

สื่อและอุปกรณ์

1. หนังสือนิทานเรื่อง ครอบครัวมีความสุข
2. เพลง “ไอ้ทะเล”

การประเมิน

1. สังเกตการสนทนาพูดคุย

แบบทดสอบวัดความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัย (ก่อนจัดประสบการณ์การเรียนรู้)

วัน เดือน ปีครั้งที่

ชื่อ

คำชี้แจง แบบทดสอบนี้ผู้ดำเนินการทดสอบจะทดสอบนักเรียนได้ที่ละคน โดยผู้ดำเนินการทดสอบจะอ่านแบบทดสอบให้ฟังแล้วให้นักเรียนพูดตาม โดยจะใช้คำศัพท์จากนิทานที่เล่าให้นักเรียนฟัง

ข้อ	คำศัพท์/ประโยค	พฤติกรรม		
		2	1	0
	นิทานเรื่อง “อ๊ะอ้าย...ก็ชอบ”			
1.	กระโดด			
2.	ปราดเปรียว			
3.	ทำเพลง			
	นิทานเรื่อง “กลางวัน กลางคืน”			
4.	กลางวัน			
5.	สีส้ม			
6.	พระจันทร์			
	นิทานเรื่อง “ปลอดภัยไว้ก่อน”			
7.	สอน			
8.	คุ้นเคย			
9.	ไฟฟ้า			
	นิทานเรื่อง “ต้นไม้ที่รัก”			
10.	ต้นไม้			
11.	พันธุ์			
12.	มะพร้าว			
	นิทานเรื่อง “ครอบครัวมีความสุข”			
13.	แข็งแรง			
14.	โต๊ะ			
15.	สบาย			
	รวม			

เกณฑ์การให้คะแนนการพูด

คะแนน	2	พูดชัด เป็นประโยค
คะแนน	1	พูดไม่ชัด ไม่เป็นประโยค
คะแนน	0	ไม่พูด

แบบทดสอบวัดความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัย (หลังจัดประสบการณ์การเรียนรู้)

วัน เดือน ปีครั้งที่

ชื่อ

คำชี้แจง แบบทดสอบนี้ผู้ดำเนินการทดสอบจะทดสอบนักเรียนได้ที่ละคน โดยผู้ดำเนินการทดสอบจะอ่านแบบทดสอบให้ฟังแล้วให้นักเรียนพูดตาม โดยจะใช้คำศัพท์จากนิทานที่เล่าให้นักเรียนฟัง

ข้อ	คำศัพท์/ประโยค	พฤติกรรม		
		2	1	0
	นิทานเรื่อง “อ๊ะอ้าย...ก็ชอบ”			
1.	กระโดด			
2.	ปราดเปรียว			
3.	ทำเพลง			
	นิทานเรื่อง “กลางวัน กลางคืน”			
4.	กลางวัน			
5.	สีส้ม			
6.	พระจันทร์			
	นิทานเรื่อง “ปลอดภัยไว้ก่อน”			
7.	สอน			
8.	คุ้นเคย			
9.	ไฟฟ้า			
	นิทานเรื่อง “ต้นไม้ที่รัก”			
10.	ต้นไม้			
11.	พันธุ์			
12.	มะพร้าว			
	นิทานเรื่อง “ครอบครัวมีความสุข”			
13.	แข็งแรง			
14.	โต๊ะ			
15.	สบาย			
	รวม			

เกณฑ์การให้คะแนนการพูด

คะแนน	2	พูดชัด เป็นประโยค
คะแนน	1	พูดไม่ชัด ไม่เป็นประโยค
คะแนน	0	ไม่พูด

ภาพขณะดำเนินกิจกรรมการวิจัย

การทดสอบก่อนการทำกิจกรรมเล่นิทาน

กิจกรรมการเล่านิทาน

กิจกรรมการเล่านิทาน

การพูดคุยหลังกิจกรรมการเล่านิทาน

การทดสอบหลังการทำกิจกรรมเล่านิทาน

